

Bir Güne Sıgmamalıydı Oysa

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 30 Temmuz 2019

Malulen emekliyim düş ören şiirlerden
Şiirin de kozasında aşkın reveransı
Bir güne sıgmamalıydı oysa
Ne aşk ne de aşkın müritleri.

Sevecen biri iklimden yeni azat edildim
Mevsimin diline sürdüğüm acı kadar da
Efkârlıydı ümmeti gölgelerin
Maruz kaldığım ne çok araz
Göğün de menkıbesi adeta
Dudaklarımdan dökülen akıbet.

Dikiş tutturamadım ki
Layık olduğumla ilintili benim düşlerim
Bir de düş sihirbazları otağ kurdular yüreğime
Geceyi istifleyip de günü dışladığım;
Güne sığınıp da gülümsemeyi unuttuğum
Unutulduğumdan mıdır ne tutuldu nutkum
Oysaki öfkesine ve zulmüne biat iblisin
Kök saldım ben mağduriyete
Sevdalı şiirler bile ağlar oldu
Sözcükler varsın harlı varsın kinayeli
İçimde şehir büyüklüğünde beyitler
Aşka hüsrana sunan;
Hüsrana kıvılcım sıçratan bazı bazı.

Her övünçte kıvanç saklı
Akladığım yalnızlık nasıl da ısrarcı
Geçitlerin köhne duvarlarında
Dört duvar ayraçların hüküm sürdüğü satırlarda
Ve de ölümü irdeleyen her mevsim
Kuram dışı öykündüğüm
Öykündüğüme biat gün yüzü görmediğim
Günün de taşralı gazabı
Oysaki ben şehir kızımı;

Şehir yüzlü bıçkın şiirlerin de tebaası iken acılar
Aşikâr olsa olsa içimde nem tutan yaşlı yaslar.